

XVIII

Докато вървяха с ускорена крачка през обширната затревена площ с декоративни храсти, лицето на Прот с изопнатото изражение върху него се зачерви.

– Можехте да ме предупредите! – отсече той с неприкрит гняв.

– След това всичко щеше да е още по-тъпо – оправдавайки се отговори Шена.

При думата «тъпо» Прот леко се сепна и погледна бясно, а Шена, след като осъзна неуместния си израз, се отказа от по-нататъшни оправдания.

Прот още повече удължи крачката. Гневните избухвания заради палячовското изпълнение преминаваха през него ту с диви, ту с отслабнали пристъпи.

– Според обичаите на цивилизацията на времевниците много добре се представи – подхвърли Шена, доколкото можа успокояващо. Обаче беше необходимо още малко бързо ходене и увещания от Шена, преди гневът на Прот да стихне и да се измести от по-добро изживяване, а той да се отдаде на повторно преживяване на вечерната среща с танцьорката Ава.

– Прот! – с подчертана сериозност се обади Тилън. – Току-що получих съобщение от нашия кораб. Възникнали са опасни усложнения.

– Какви усложнения?

– Само ще изпрати куриер. Не можеше да каже повече заради евентуално подслушване.

Прот се спря:

– Да, абсолютно сигурно е, че подслушват. Ще се срещнем в парка пред музея на космическите апарати.

* * *

Само бегъл поглед към куриера беше достатъчен, за да се предположи, че ситуацията е сериозна.

– Какво се е случило? – попита Прот с безпокойство.

В отговор куриерът му подаде малък таблет с незабавно показване на съобщението на Само. На неговата повърхност се показва лицето на Само.

– Заловихме двама микробиолози при влизане с взлом в помещението с планетарния компютър. Също така, те двамата се оправдаваха с безсмислеността на забраната за достъп в тези помещения заради предполагаеми грешки в работата на компютъра. Наредих да се проучи тяхната работа. В лабораторните анализи открихме синтез на непознати досега организми със способност да се прикрепват към мозъчните клетки, където взаимно се свързват в по-висши организми за контрол на действието на мозъка и за насочване на разсъжденията и решенията на индивида.

Проверихме атомния строеж на мозъците и на двамата микробиолози и в тях също открихме такива микроорганизми, свързани във вериги и преплетени вече в доста голяма част от мозъчния обем. Можем да направим заключение, че се извършва преобразуване на информацията от вирусния тихон в материя чрез биологична лаборатория. До каква степен е извършено, все още остава открит въпрос. Заповядах да се прегледа целият екипаж. Обаче преди системния преглед на отделните членове на екипажа, някой извади от строя уреда за пространствено заснемане на атомите, като по този начин осуети прегледа. Тези уреди бързо и лесно ще при-

ведем отново в изправност, обаче все още остава опасността от допълнителни затруднения от страна на обсебените. Не знаем кои са.

* * *

Приемникът на китката на Прот извънтя в поканата за разговор на далечно разстояние със Зей.

Прот повдигна приемника. От ръчния холодисплей му се усмихваше времевикът, изрекъл любезните поздравителни думи при първата им среща с тази цивилизация.

– *Добър ден, земяни! Как се чувствате сред нас?* – любезно ги поздравя той.

Прот по същия начин му благодари за гостолоубието.

– Интересна цивилизация сте.

– *Вероятно не скучаете?*

– Не, ни най-малко. Дори... – на Прот му просветна мисълта, че думите на времевика може би се отнасят до случката с танцърката Ава.

– *Каня ви на вечерно парти* – продължи Зей. – *С удоволствие бих разговарял с вас и бих ви представил на своите приятели.*

– Разбира се, сърдечно благодаря за поканата. С удоволствие ще дойдем.

– *Значи, довиждане!* – с усмивка поздравя преди раздяла мъжът в зелено.

Прот се спря, размишлявайки. Не можеше да помага много при ремонта на уреда за заснемане на атомите и информационните връзки между молекулярните системи, може би при откриване на обсебените членове на екипажа би могъл да стори нещо повече. Въпреки това, на поканата на Зей трябваше да даде предимство.